

(бар'єри). У якості обмежувачів можуть використовуватись спеціальні тарифи, що встановлюються на експортні та імпорتنі товари; імпорتنі та експортні квоти, які поширюються на частину продукції відповідної країни. Так, на автомобілі, які ввозяться до США із Японії встановлена кількісна квота. Такі заходи необхідні для досягнення рівноваги у торговому балансі відповідних країн. Поряд із цим, у міжнародній торгівлі можуть використовуватись й інші обмеження – стандарти якості, торгове ліцензування, оформлення торгової марки.

Таким чином, розподіл економічних методів стимулювання збуту на групи дозволяє більш ефективно використовувати існуючі заходи для просування власних виробів на міжнародному ринку.

Одержано 28.10.2016

УДК 342.26+352

Мурат Абдикасович САДИКОВ,

доктор економічних наук, професор,

професор кафедри економіки та фінансів факультету № 6

Харківського національного університету внутрішніх справ;

Алла Анатоліївна ВОРОНKOVA,

кандидат економічних наук, доцент,

завідуюча кафедри менеджменту, економіки та маркетингу

Харківської державної зооветеринарної академії;

Наталія Опанасівна КОЛОМІЄЦЬ,

кандидат економічних наук, доцент,

доцент кафедри менеджменту, економіки та маркетингу

Харківської державної зооветеринарної академії

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ АДМІНІСТРАТИВНОГО РАЙОНУ ТА ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

У контексті реформування місцевих органів самоврядування і створення територіальних громад дуже актуальним постає питання соціально-економічного розвитку району, самофінансування програм розвитку місцевості. Координуючим органом територіальної громади на місцях передбачається депутатська група обрана мешканцями громади і виконавча влада району. Перспективи розвитку територіальних громад залежить від стратегії і тактики розвитку адміністративного району у перспективі.

Економічний розвиток району характеризує рівень розвитку основних секторів його економіки, а також результати їх діяльності (надходження у бюджет).

Головною метою програми економічного і соціального розвитку міста є підвищення життєвого рівня населення шляхом забезпечення

подальшого зростання обсягів виробництва, залучення інвестицій, створення нових робочих місць, ліквідації заборгованості по виплаті заробітної плати.

Соціальна політика розвитку місцевості з 2017 року здійснюється виходячи з необхідності забезпечення соціальних гарантій, встановлених Конституцією України.

Програма соціального захисту населення міста розроблена відповідно до Основних напрямків соціальної політики та завдань визначених у чинному законодавстві і затвердженого проекту Державного бюджету України на 2017 р. і бюджету (кошторису) місцевих органів самоврядування.

Головні цілі програми соціального захисту населення:

- здійснення конкретних заходів, спрямованих на забезпечення права кожного громадянина на достатній життєвий рівень;
- надання адресної допомоги незахищеним верствам населення;
- забезпечення підтримки сімей з дітьми;
- соціально-правової, трудової та медичної реабілітації інвалідів;
- підвищення якості соціального обслуговування громадян похилого віку та інвалідів у територіальному центрі.

Зусилля місцевих органів самоврядування і територіальних громад необхідно спрямувати до зниження рівня безробіття і відкриття нових робочих місць, основним джерелом поповнення бюджету місцевих органів, тобто територіальних громад є податкові надходження.

Аналіз демографічної ситуації і рівня безробіття в Харківській області свідчить про зменшення в останні роки чисельності наявного населення, яка станом на 1 січня 2015 р. складає 2758384 особи. Працездатне населення в місті складає 1295,2 тис. осіб.

У Харківській області згідно вибіркового опитування населення (домогосподарств) про господарську діяльність середня кількість економічно-активного населення віком 15–70 років за січень-березень 2015 р. у порівнянні до відповідного періоду в 2014 р. знизилася на 28,7 тис. осіб і був 1295,2 тис. осіб. Кількість осіб працездатного віку вказаний період зменшився на 1,3 % і склала 1253,6 тис. осіб. Від заданої кількості громадян 1157,7 тис. людей були зайняті у економічній діяльності а решта 95,9 тис. осіб, за методологією міжнародної організації праці (МОП), були віднесені до безробітних.

Зменшення числа робочих місць та невідповідність їх професійно-кваліфікаційному рівню громадян, що вийшли на ринок праці, створюють значні труднощі в працевлаштуванні незайнятого населення. Протягом 2017 р. очікується працевлаштувати за сприянням служби зайнятості 35,0 осіб.

Слід відмітити, що проблема зайнятості населення в регіоні стабілізується. Всього протягом 9 місяців 2016 р. на обліку в центрі зайнятості перебувало 96,0 тис. осіб, в т. ч. по місту 51, 5 тис. осіб.

Основними причинами безробіття, як обстеження та адміністративних даних від державної служби зайнятості, найбільш часто є: звільнення за його власним бажанням; звільнення з економічних причин; нездатність знайти роботу після закінчення навчання.

У сучасних умовах напруги соціальної політики держави та місцях треба спрямувати щодо збільшення зайнятості населення за рахунок пошуку інвесторів і відкриття нових підприємств (фірм) різної форми власності методів господарювання. На початку за умов паритетних основ соціального партнерства державного і приватного капіталу. Особливо це стосується сільських районів, переважно розвинутим виробництвом продукції сільського господарства. Тим більш аграрний сектор економіки країни постає експортне орієнтованою галуззю.

Зниженню рівня безробіття і підвищенню зайнятості населення на містах сприяє не тільки відкриття нових робочих міст, а також надання допомоги в навчанні та перепідготовки, а також стимулювання створення гнучких ринку праці.

Одержано 26.10.2016

УДК 330.1

Сергій Миколайович БОРТНИК,

кандидат юридичних наук,

декан факультету № 2

Харківського національного університету внутрішніх справ

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Дослідження теоретичного аспекту проблематики визначення економічної безпеки суб'єктів господарювання дозволило встановити, що її забезпечення слід досліджувати, з одного боку, як функціональну галузь менеджменту суб'єкта, а з іншого боку, як самостійну галузь у системі управління. Незважаючи на тривалий розвиток змісту цієї категорії в індуктивний спосіб, ми пропонуємо звузити його до визначення функціональних завдань відповідної служби.

Наша позиція полягає в тому, що економічна безпека – це сукупність умов, що забезпечують захищеність економічного потенціалу, її фінансового стану та кон'юнктури ринку від зовнішніх і внутрішніх загроз, пов'язаних із несприятливими впливами зовнішнього середовища, які сприяють досягненню цілей функціонування в умовах